

17. 2. 2016

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Novela vinařského zákona: Konec nekvalitního zahraničního sudového vína?

Při svém zasedání konaném dne 18.1.2016 vláda schválila návrh Ministerstva zemědělství na novelizaci vinařského zákona, který tak nyní směřuje do Poslanecké sněmovny. Nejedná se o nikterak objektivní zjištění, tato zpráva proběhla českými médii, kdy se dá shrnout jako záchrana českého a moravského vína před nekvalitním, závadným a falšovaným sudovým vínem ze zahraničí.

JUDr. Vojtěch Mihalík
advokát

Ano, zahraniční sudové víno je strašákem, které údajně klame spotřebitele a poškozují poctivé české a moravské vinaře[1]. Vláda se rozhodla tomuto zamezit. Směřuje však její návrh skutečně k tomuto cíli a jsou opatření v něm obsažená potřebná a účinná?

Případný čtenáři, prosím, akceptuj, že tento text nemá ambici stát se odbornou prací, je pouze krátkou glosou a zamyšlením nad prací zákonodárné iniciativy a nad přínosností navrhované právní úpravy, s drobným doporučením z mé strany na závěr. Vzhledem ke stádiu legislativního procesu je třeba respektovat, že se nejedná o definitivní záležitost, byť se tedy dá očekávat, že se tato nejspíše stane realitou, neboť se na ní shodli zástupci koalice, která v zákonodárném sboru vládne většinou.

Novela zákona o vinařství se týká celé řady více i méně zajímavých aspektů (ano, bude uzákoněna povinnost číšníka otvírat láhev vína před zákazníkem, následovat může snad jen právním předpisem upravený příkaz přidržet dámám dveře při vstupu do restaurace), pro veřejnost, média i samotné vinaře je pravděpodobně nejzásadnější právě regulace prodeje tzv. sudového vína.

Obecně známou skutečností je, že čeští vinaři jsou schopni svou produkcí pokrýt maximálně 40% spotřeby vína v České republice. K uhašení tuzemské zizně je tak třeba dovážet víno zahraniční (ze Slovenska, Maďarska, Španělska, Itálie, Austrálie, JAR a mnoha dalších destinací).

Zákazník pravděpodobně není vždy ochoten vydat větší objem finančních prostředků za láhev kvalitnějšího vína a na běžné každodenní popíjení si vystačí s vínem načepovaným ve vinotéce, u nějž se jednoduše s nižšími vlastnostmi, které u vína očekáváme, počítá, úspora navíc spočívá i v chybějící

adjustáži.

Novela sudové víno definuje jako *víno nebo jiný produkt určené k prodeji spotřebiteli nebo prodávané spotřebiteli z jiného obalu než obalu určeného pro spotřebitele*. Dokud víno sudové není prodáváno spotřebiteli, je novelou nazýváno vínem nebaleným (byť se samozřejmě jedná o zcela totožnou tekutinu). Provést „změnu“ nebaleného vína na víno sudové je oprávněn pouze výrobce vína (*osoba, která vyrábí produkt tím, že jej zpracovává, včetně jeho zpracování pro jiného výrobce, nebo nechává zpracovat za účelem jeho uvádění do oběhu*), či příjemce nebaleného vína (*provozovatel potravinářského podniku, kterému je produkt z jiného členského státu Evropské unie nebo ze třetí země do místa určení zaslán, příp. přivezen*). Zásadním pak je § 16b odst. 2 novelizovaného vinařského zákona, dle kterého *sudové víno může být prodáváno spotřebiteli pouze v provozovně výrobce vína, nebo příjemce nebaleného vína*.

Došlo však vůbec k jakékoliv změně při prodeji sudového vína tak, jak se autoři této novely rádi v médiích kasají?

Je jasně stanoveno, že víno nebalené může svým rozhodnutím na víno sudové změnit pouze výrobce vína (vinař) nebo příjemce nebaleného vína (obchodník s vínem pocházejícím ze zahraničí). Pouze tyto dvě osoby pak sudové víno mohou prodávat svým zákazníkům, avšak pouze ve své provozovně. Na první pohled se tak může zdát, že vinař bude své víno prodávat jako za dávných dob pouze „pod víchou“ okolodoucím zákazníkům, kteří zatouží po troše romantiky ve vinném sklepe a obchodník s vínem pak bude tento nápoj pocházející ze zahraničí nabízet ve své moderní a technologiemi prošípané hale z obrovských nerezových tanků.

Rozhodujícím při řešení této záležitosti je pojem provozovna. Tento je definován § 17 zákona č. [455/1991](#) Sb., o živnostenském podnikání, kde je lakonicky uvedeno, že *provozovnou se rozumí prostor, v němž je živnost provozována*. Toliko k vymezení provozovny. Jelikož počet provozoven na jednoho podnikatele není omezen, očekávám, že tato zákonná „překážka“ bude hravě překonána „vznikem“ stovek a tisíců provozoven, které každý vinař a obchodník s vínem bude mít v různých vinotékách, sklepech a obchodech s nápoji (v horším případě pak v květinářstvích, servisech či benzinkách, kde je možno si víno také někdy načepovat). Změna zákona tak pravděpodobně přinese nárůst administrativy na straně vinařů a obchodníků s vínem a zároveň i u živnostenských úřad, jakýkoliv dopad na prodej sudového vína však mít nejspíše nebude.

Přitom - chtěl-li by zákonodárce chránit skvělá moravská a česká vína a skvělé moravské a české vinaře před sudovým vínem ze zahraničí, které je z mně neznámého důvodu demonizováno (porovnával již někdo výsledky kontrol provedených u vín v láhvích, sudových, domácích a zahraničních?), nabízí se dle mého názoru velice jednoduché a elegantní řešení. Ze svého laického pohledu mám za to, že největší hrozbou pro vinaře z České republiky jsou sami tito vinaři. Jak již bylo popsáno výše, tuzemská produkce apetitu spotřebitelů nepostačuje. To také zcela teoreticky může vinaře svádět k tomu, aby se např. v sudu zaručeně dle prodávajícího obsahujícího moravské víno občas objevil nápoj vyrobený z hroznů, které dozrávaly pod australským, jihoafrickým, maďarským či španělským sluncem. Pokud by tedy zákonodárce skutečně chtěl ochránit jak vinaře z České republiky, tak i samotné spotřebitele před klamáním místem původu vína, jednoduše by stačilo řešení, nad kterým se zatím nejspíše neuvažovalo, a tím je zákaz prodeje českého a moravského vína ve formě vína sudového. Ano, pravděpodobně to zní trochu paradoxně a na první pohled se může zdát, že se jedná o ustanovení tuzemským vinařům škodící a tyto omezující. Nicméně pokud by k takovéto legislativní úpravě došlo, zákazník by jednoznačně v každé vinotéce při objednávce čepovaného vína věděl, že se jedná o víno zahraniční, a že jednoduše moravské a české víno v této podobě nedostane, kdy mu nezbude, než sáhnout po láhvi. Pozitivní dopad pak shledávám zejm. v tom, že místní vinaři již nebudou zahraniční sudové víno vydávat za své (což se bohužel zcela jistě

nyňí v někerých případech děje), neboť zákazník bude vědět, že mu moravské a české víno ze sudu jednoduše prodáno nebude, příp. že se o víno moravské či české nejedná.

Zákazník poškozén nebude. Vždyť i mezi víny v láhvích lze narazit na celou řadu chutných kousků za příjemné ceny.

JUDr. Vojtěch Mihalík,
advokát

[JUDr. Vojtěch Mihalík, advokát](#)

J. Palacha 121/8
690 02 Břeclav

Tel.: +420 721 874 100
e-mail: mihalik@akmihalik.cz

-----
[1] Např. ministr zemědělství Marian Jurečka: „Tato novela je důležitá jak pro spotřebitele, tak pro poctivé moravské a české vinaře, které poškozujė černý trh s vínem. Vytváříme daleko větší tlak na to, aby se víno neprodávalo v kdejaké trafice, kdejakým pochybným způsobem. Naším záměrem je co nejvíce ochránit český a moravský trh před nekvalitními produkty, které kazí jméno celému oboru.“ Citováno z - Novela vinařského zákona zpřísňujė podmínky prodeje sudového vína; Parlamentní listy; dostupné na www, k dispozici >>> [zde](#).

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [DEAL MONITOR](#)
- [Tři dekády v advokacii a otevřený pohled na to, co profesi i justici nejvíc škodí](#)
- [DEAL MONITOR](#)
- [Vybrané otázky poskytování zdravotních služeb na dálku](#)
- [DEAL MONITOR](#)
- [„Za každou kauzou je živý příběh“](#)
- [Ombudsman na Maltě - základní parametry a role. A v čem bychom se mohli poučit i my v Česku?](#)
- [DEAL MONITOR](#)
- [DEAL MONITOR](#)
- [Rozhovor s JUDr. Veronikou Janoušek Rudolfovou, samostatnou advokátkou specializující se na sportovní právo](#)
- [DEAL MONITOR](#)